

Medlemmer af Folketinget Martin Glerup (S), Peter Hansen-Nord (V), Gitte Seeberg (KF), Anni Svanholt (SF), Aase D. Madsen (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Dorit Myltoft (RV), Søren Kolstrup (EL), Jann Sjørnsen (KRF) og Kim Behnke (FRI) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til miljø- og energiministeren:

»Hvad kan miljø- og energiministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?«

(Forespørgsel nr. F 35).

Medlemmer af Folketinget Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke oplysninger kan statsministeren give om forløbet frem til beslutningen om at iværksætte politiske sanktioner over for Østrig i forbindelse med regeringsdannelsen, herunder beslutningen om ikke at inddrage Folketinget via Det Udenrigspolitiske Nævn eller Europa-udvalget?«

(Forespørgsel nr. F 36).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 170: Forslag til lov om ændring af visse miljølove. (Implementering af Århuskonventionen m.v.) Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 20/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lise Hækkerup (S):

Dette lovforslag har ikke kun tyngde rent fysisk, men er også en sværvægt, når det kommer til indholdet.

Lovforslaget er en implementering af Århuskonventionen om miljørettigheder fra juni 1998. Konventionen er underskrevet af 35 lande, og dermed er det understreget, at miljøspørgsmål

ikke kun er nationale anliggender, men er globale.

Her i landet er vi på mange områder nået langt i retning af beskyttelse af natur og miljø, men den indbyrdes økonomiske og miljømæssige afhængighed mellem landene nødvendiggør internationalt samarbejde. Derfor må det internationale miljøsamarbejde indgå med stadig større vægt blandt de miljøpolitiske initiativer. Danmark har også en forpligtelse til at hjælpe andre lande med sådanne initiativer.

I konventionen slås vigtige principper og rettigheder fast, rettigheder, som er essentielle for at kunne deltage og agere i et demokrati, nemlig retten til viden, retten til deltagelse og retten til at klage.

En del af konventionens rettigheder er allerede indeholdt i den eksisterende lovgivning, men der er også vigtige forbedringer. Der er bl.a. forbedringer med hensyn til aktindsigten. Reglerne om aktindsigt udvides, så de også kommer til at omfatte offentligt ejede virksomheder, der er organiseret som private virksomheder. Og oplysninger om udledninger skal ikke længere kunne undtages fra adgangen til aktindsigt med henvisning til, at der er tale om forretningshemmeligheder. Der er også forbedringer i retten til deltagelse.

I de løbende revurderinger af de miljötunge virksomheder indføres der en pligt til forudgående offentlighed samt til at offentliggøre alle afgørelser om revurdering.

Der er ligeledes forbedringer i klageadgangen. Der indføres en generel klageadgang for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål. Før har specifikke foreninger været nævnt ved navn, såsom Danmarks Naturfredningsforening og Greenpeace. Lovændringen vil på denne måde udvide kredsen af klageberettigede.

I Danmark er der generelt adgang for borgere og foreninger til at klage over myndighedernes afgørelse på miljøområdet. Den meget omfattende klageadgang er enestående i Europa, og det er noget, vi skal værne om, og noget, vi skal udbygge.

Adgangen til viden og retten til at deltage i beslutninger på miljø- og naturområdet er vigtige for det folkelige engagement, som igen er nødvendigt for at skabe en bæredygtig udvikling. Dette stiller omfattende krav til de offentlige myndigheder om øget åbenhed og dialog samt til den offentlige kommunikation. De nye